מעבר שני סל"ז ח:
יב ג מיי' פי"ג מהל' גירושין הל' כד טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף יח:
יד ד מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ט ו' טוש"ע שם סימי קלב סעיף ד:
טו ה מיי' פכ"ד מהל' מלוה ולוה הלכה ח סמג עשין לד טוש"ע מ"מ סי' מט סעיף ז:

וקאמרי סימנים. אבל על ידי טביעת עין אין להאמינם[א] דאמרי בדמי ובדבר מוטעה יאמרו שאלו בעליהן של אלו אבל מה שפי' בקונטו' דמיסמיט לורת הפיס אין נראה דהא דאמרי' לקמן בפרק בתרא (שם) דמיא מלמת למתי היכא דליכא מכה ואי סימנים לאו דאורייתא אייר הכא בסימנים מובהקים דהוו דאורייתא כדאמרינן באלו מציאות (ב"מ דף כז: ושם) אי נמי מהני ע"פ טביעות עינא. ר"י:

וקאמרי סימנים. פי' רביעו חגגאל ס"מ דאמה ועד אחד בספיקה שבעה (ד) ואמרו מת לא מהני וכל שכן עובד כוכבים אפי' מסיח לפי תומו ותימה היאך מסיאין כמי בני אדם שטבטו על ידי טביעת עין בלא שום הכרת סימנים ושמא אייר כשנאחתה קלת לורת פניהם דאכלום כווני ולא נשאר אלא מה שטו במשנה בפ' בתרא (לקמן קכ:) וכן מפרש רביעו תם לקמן גבי אין מעידין אלא עד ג' ימים שכשנאחתה לורת פניו מיירי כמו שמפרש במשנה אבל אם לורת פניו שלימה שריא אפי' אחר כמה ימים: **וכן** הויין ובחביתא רמיין. אי"י דאייריי בהפקיד אצלו בעדים ולכך היה עוטל בסימן מובהק דאי ליכא עדים מה מועיל הסימן יכול לומר לקוחין הן בידי וכן הא דאמר פרק איזהו נשך (ב"מ דף ע. ושם) הני זוזי דיתמי היכי עבדינן להו חזינא אינשי דאתיא ליה דהבא פריכא כו' ודוקא דהבא פריכא אבל כלים לא דלמא אפקדיהו גביה ויהיב סימנא ושקיל להו ומיהו קשה דאמר בהכותב (כתובות דף פה: ושם) גבי ככא דכספא דאפקידו בי חסא שכיב חסא ולא פקיד כו' עד ולא אמרן אלא דלא רגיל דעייל לביתיה אבל רגיל דעייל לביתיה אימר אינשי אחריבא אפקיד ומיחזא חזא ומשמע דאייריי שלא הפקיד זה בעדים ואפ"ה קאמר חדא דידענא ביה בחסא דלא אמיד ועוד הא קיהיב סימנא ומה מועיל הסימן כיון שלא הפקיד אצלו בעדים וי"ל שאני הטעמים מלריך דלא אמיד וקא יהיב סימנא ואם תאמר אם כן בספ"ק דכתובות (דף יג:) גבי אתרוסתו דקאמר רב יוסף חדא דהא קא מודי ועוד האמר שמואל הלכה כרבן גמליאל ואמר ליה אביי ובהא כי לא מודי מי מכסר רבן גמליאל ומאי קושיא דלמא רב יוסף מלריך שני הטעמים וי"ל דאי טעמא דהא קא מודי לא מהני לחודיה לא מהני נמי מאי דהלכה כרבן גמליאל כיון דלא מכסר רבן גמליאל אלא ברוב כשרים אלה והכא כולן פסולין לבד מאתרוס ולהכי פריך כי לא מודי פירוש כי לא מהני טעמא דמודי לחודיה מי מהני בהדיה טעמא דהלכה כר"ג כו': **אתרמויי** אחרמי ליה. הכא משמע דמנין ומדה לא הוי סימן והא דאמר בחלו מציאות (ב"מ דף כג:) מדמשקל הוי סימן מדה ומנין נמי הוי סימן התם מיירי בענין שאין דרך בני אדם להנניח אבל הכא דרך בני אדם להנניח במדה זו: **ומי** חיישינן שמא פינן. תימה מאי קשיא היא מהאי דהא בממונא יש לחוש לעולם שמא פינן ולא נפיק ממונא מחזקתיה וי"ל דנראה לו לדמות כיון דרגילות לפטיתם ואפי' הכי לא חיישינן שמא פינן לענין ממונא נמי מפקינן ליה מחזקה כיון דלא חיישינן אע"ג דרגילות הוא: **אימור** איסתלוי איסתלי. פי' רביעו חגגאל בירושלמי דמעשר שני בפרק ב' רבי יוסה ורבי יוסי הוו שותפי בגרבי דחמרא כד דמך רבי יוסה אמר רבי מני בריה דרבי יוסה לרבי יוסי כל גרבי דכתיב ביה רבי יוסה דידיה הוא מ"ל אשתקד הוה דידיה והשתא דידי: **יצחק** ריש גלותא בר אחתיה כו'. אייריי דלא הוחזקו תרי יצחק ובשכיחי שיירתא דאי לא שכיחי שיירתא ולא הוחזקו האמן בפ"ק דבבא מציעא (דף כ. ושם) דכל מעשה בית דין הרי זה יחזיר ואי שכיחי שיירתא והוחזקו תרי יצחק מ"מ אמאי לא חיים רבא דהא לקמן גבי ענן בר חייא מחגרא חיים רבא דלמא בגמלא פרחא אזיל כיון שהוחזקו שהיה שם ענן אחר אלמא בלא הוחזקו אייריי*: **אמר** רבא מנא אמינא לה דהנהו תרי שטרי דנפקי במחוזא וכתיב בהו חבי בר נגאי וגנאי בר חבי (ג) רבא בר אבוה זוזי והא חבי בר נגאי וגנאי בר חבי במחוזא שכיחי טובא ואביי למאי

מעבר שני פ"ד מי"ח
[במשניות איתא דמאי ופי' הברטנורא לקות מעם הארץ]

הגהות הב"ח
(א) גמ' וכתיב ביה בלד קלוניא: (ב) שם רבה בר אבוה: (ג) רש"י ד"ה פנחיא וכו' בעלמא הוא קבעינא הס"ד: (ד) תוס' ד"ה וקאמרי סימנים פי' וכו' בספיקה שעבשה וסכיסוסו מת:

[בהגהות אשר"י פרק השולח בניטין על המשנה בראשונה וכו' ד"ה נראה לר"י וכו' נרס בסוגיא דהכא אנא דור בר נהילאי מנהרדעא וכן בהרא"ש שם בסימן ז בקלוניא מתא אנא דור בר נהילאי מנהרדעא]

הגהות הגר"א
[א] תוס' ד"ה וקאמרי דאמרי בדדמי • כ"כ ועי' מש"ל דלדברי הרי"ף הבעיא לאו משום בדדמי דאפי' בקבריתו לא מהימן וכתב הרמב"ן דעל סימנין סמכינן כמו באבידה דלא משקר למ"ד דאורייתא וז"ש דאלו עלייהו סמכינן כו' • ומרדכי גריס לו קאמרי סימנין (ועמ"ש רבינו בהה"ע פי' י"ז ס"ק ק"ז):

[ועי' טיבב תוס' ב"מ יח. ד"ה נפק]

תוספות ישנים

ורחוינן לאחר פ"ה דאם שהו בנים חייש' דילמא אחריני ניהו לפי שבמים מבנים לורת אדם. ול"נ [דהא לקמן] אומר דמיא מלמת למתי. והא דאמר לקמן לאחר ג' ימים אין מעידין עליו דייקו נסרב • ועוד א) דהא קאמרי סימנים ודאי מהימנא. הרי מ"מ עלייהו סמכה ואיכא למימר דאמרה בדדמי כיון דמיים כי מלמה הוו. וי"ל דאמרה בדדמי כי לא יצא הטעוב מן המים • ופריך ואם לא יצא מן המים אשתו אסורה דמיים אמין להם סוף אשתו אסורה. ומאי כגון אם אשתו לאחר כשעלה מן המים מיד דהתם לא שייך בדדמי • ב) דהכא מצי למיהוי שיעה בתי כמו מת • ואין לה במה לעשות • ודייקנא ג) אבל אם המתיו עד לאחר ג' ימים לא מהימנא דאימור כשתמה מרליהו ואמרה בדדמי • וא"נ לאחר ג' ואמרה סימנים מובהקים דאין עשויין להשתנות לאחר מיתה ולא על הביעות עין סמכינן שהיה לנו לחוש דילמא חפה אלא אשיטמין • ולכ"ע היכא דאיכא סימן מובהק כגון פלוף ודאי מהימנא אפי' לאחר ג' • (ולע"נ דלהכא אינים הס"ג אמרי' פ' אלו נערות בלירף ידו לאמה משלשה וכדרבא) שנו משמן מאי סימנים איכא • וא"ת אפי' הוא יהיב בהו סימני ליהמניה לומר אחריני ניהו כמנו דלקוחין הן בידי • וי"ל דאיכא עדים שראו שהפקיד אצלו ועדיין הן אצלו וכעדים ודאי לא מהימן לומר לקוחין הם אצלי • ומי חייש'ן שמא פינן • וא"ת דלמא שאני התם מהוס דאין לנו לחוש שמא לקבל • אבל מספיקא לא מפקינן מהוס דשמא פינן • וי"ל דס"ק קולא דקאמר דהוי שבל ומעשר ממנו על מקום אחר על ודאי שבל: **אביי** אמר חייש'. א) דאיכא לאחרי כיון דאף הלא הוחזקו חייש'ן סיאך תמצא שור גם כשר. וי"ל כשהאשה ניטה בידה ואמרה שקבלה מבעלה אין לנו לומר שהוא משל אחר • אבל כיון דלא הוחזקו ואיכא שום כחבה אלא (היה שולח) דיצחק שביב • וכן בהסיא גיטא דאשתכח חיים אחרי לשני יוסף בן שמעון שאין הגע ביד האים • והא דאמר סוף מבילתין בשוכדא (דאותו דמכפר אריס שיחלא) שבשיא ר' מרפון את אשתו ואמאי לא חייש' לתרי (אותו) [יוחנן]. וי"ל דשמא ר' מרפון בדק שלא היה באותו ממון רק אותו לבד ולמחוי אחר לא חש כדקאמר בסמוך דלא הוחזקו אפי' בשיירות מלויות וי"ל דאין הכי נמי אלא דגיטא דאשתכח ביה לאיתויי ראיה מאמוראי קמאי א): **והא** חבי בר נגאי כו'. וא"ת היכי פשיט רבא איכורא ממונא דהכי פרכי' על רבה בפ"ק דב"מ (דף כ: ושם) גבי גיטא דאשתכח בי דינא דרב הונא ושוד הא בהוחזקו תרי יצחק מודה רבא כדפי' לעיל והכא בהוחזקו שני חבי בר נגאי וי"ל דמדמה רבא ממונא היכא דהוחזקו לאיסורא דלא הוחזקו: למאי

א) נראה דל"ל ושוד לי קאמרי סימנים אמאי מהני • ב) הלשון משובש בכאן • ואולי דל"ל ולא מלי למהוי שיחי בתת כמו בתי ג) לקמן דף קכא מבואר דחזו בשעהיה בעינן והיינו בחוך שיעור שעה דוקא ו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com